

I. Setkání

V jednom městě žila rodina. Příjmení měli Houbovi. Nejmladší byl Kuba, maminka byla prostřední a tatínek nejstarší.

Přišla zima. Vrány kroužily v oblacích a Kuba šel ven sáňkovat. Nebavilo ho to, tak si začal stavět sněhuláčka. Nejdříve udělal velkou kouli, pak menší kouli a nakonec nejmenší. Nezapomněl ani na ručky a pak utíkal domů pro koště, starý hrnec, uhlí a mrkvičku. Rychle se i s věcmi vrátil zpátky, aby mu nikdo sněhuláčka nezbořil. Sněhuláček byl pořád na svém místě. Kuba mu dal starý hrnec na hlavu, z uhlí mu udělal pusinku, očička a knoflíky. Koště zasadil do ruky a mrkev sloužila jako nosík.

Sněhuláček se na Kubu nenápadně usmál. Kuba mu řekl : „ Ahoj !“

A sněhuláček slušně a sněhulácky také pozdravil: „Ahoj a pěknou zimu“. „ Ty umíš mluvit ?“ zeptal se Kuba a sněhuláček mu odpověděl: „Samozřejmě!“

Sněhuláček se zeptal: „ Jak se jmenuješ ?“ „Já se jmenuji Kuba Houbový“. A sněhuláček řekl : „A já Pankrác“.

V tom maminka zavolala : „ Kubo, pojd' domů, už je večer a večere i s postelí na tebe čeká.“

II. Nový kamarád

Už tu máme krásné mrazivé ráno. Nevstal pouze Kuba, ale i sluníčko a sněhuláček Pankráček.

Kuba rychle posnídal. „Kubo, kam tak spěcháš ?“ ptal se tatínek.

„Na hřiště, brzo ráno tam nikdo není, mohu se tam pořádně vydovádět“.

A Kuba už běží na hřiště. „ Ahoj, Pankráčku !“ vesele volá. „Ahoj, Kubo“. Pankráček se usmál a vzápětí posmutněl. „Co se stalo, Pankráčku?“ „Jsem rád, že jsi Kubo tady, ale v noci jsem tu sám, nemám si s kým hrát“. Kuba začal přemýšlet, až se mu začalo kouřit z hlavy.

„ Mám to !!!!! Chvíli tu počkej, Pankráčku, hned budu zpátky“.

Kuba běží domů. Co chystá? A už nese hrnec, mrkev a uhlí. Začal dělat velkou kouli. Teď dělá menší a teď udělal nejmenší. Pak ty koule poskládal podle velikosti a dává mrkev jako nos, uhlíky jako oči, pusy a knoflíky, hrnec na hlavu a dodělává ruce, do kterých vkládá koště.

A je další sněhulák na světě !!!

„Pankráčku, už jsem pro tebe udělal nového kamaráda. Jaké mu dáme jméno ? Co říkáš? Ondra?“ „Ano, souhlasím. Děkuji, Kubo, jsem rád, že mám nového kamaráda a v noci mi bude veselo“.

III. ROZLITÁ VODA

Už je zase krásné mrazivé ráno. Kuba již vstal z postele a jde si umýt zuby a ruce. Ale co to ? Voda neteče? Proto se Kuba rychle převlékl a bez snídaně běží ven za Pankráčkem a Ondrou.

„Ahoj, kluci !“ „Ahoj, Kubo! Kam tak spěcháš?“

Kuba říká : „Neteče nám voda z kohoutků!“ A v tom všichni slyší hlasité přibližující se zvuky auta.

Co to může být ? Ze zatáčky vyjel kamión - auto plné velkých láhví s vodou. A při zastavení najelo do popelnice. Pár láhví se rozlilo na hřiště a Ondra řekl: „ Kluci, co když půjdou děti a uklouznou na té vylité vodě?“ „ Kluci,kluci, mám nápad ! Zkuste to zmrazit svým dechem ,vždyť jste sněhuláci a to pro vás není problém.

Celou takto zmrzlou plochu ohraničíme kameny, aby děti věděly,že tam je led a aby na něm neuklouzly a nezlomily si ruku nebo nohu.“

Jak Kuba navrhl, tak udělali.

Hurá,hurá, a na této ledové ploše mohou kluci hrát hokej a děvčata mohou bruslit a učit se piruetky.

A že děti nevíte proč ráno netekla voda ?

Protože v noci byl mráz (Samec) a v domečku zamrzla voda.

IV. O VÁNOCÍCH

Všude zima, všude mráz – prozpěvoval si ráno Kuba, když šel za Pankráčkem a Ondrou. ALE !?!?!?

Pankráček a Ondra vůbec neměli radost.

„Co se vám stalo, kamarádi?“ ptá se Kuba. Pankráček jen zvedl hlavu: „Víš, Kubo, jsou Vánoce.“ „A co?“ zeptal se rychle a rázně Kuba. Ondra říká: „Nedostaneme žádné dárečky a ani nevidíme krásně nazdobený stromeček!“

„Tak tady chvíli počkejte!“ vykřikl radostně Kuba a za mžik už se žene s plnou náručí baněk, dárků, prskavek a vánočních řetězů.

„Už jsem tady, kamarádi“, volal utahaný Kuba.

“Podívejte tamhle na tu jedličku! Oprášíme ji od sněhu a nazdobíme ozdobami, které jsem nyní přinesl.“ A už pilně pracují. Za chvíli je před nimi krásný stromeček s množstvím dárečků.

„Moji milí kamarádi - Pankráčku a Ondro - dárečky si můžete rozbalit až večer o Štědrém dni!“ Prskavky vám přijdu zapálit já a už se na tu dobu moc těším!

V. ŠTĚDRÝ VEČER

A už ta doba - sváteční doba - nastala...

Vyšla večer první hvězdička. Kuba hned, jakmile snědl kapra a rozbali si dárečky, utíkal za kamarády. Jeho kamarádi nejedli kapra, ale trochu čerstvých sněhových vloček. Pak si rozbali dárečky. Ondra dostal od Pankráčka ledovou sochu a Pankráček od Ondry sněhový obrázek. Kuba oběma kamarádům nadělil nové koště a hrnce. Sněhulácci Kubovi darovali sněhovou obálku zdobenou ledovými obrázky a v ní bylo napsáno, že se budou vzorně a pečlivě starat o ledovou plochu.

Všichni tři se radovali z dárků a navzájem si poděkovali.

Konečně došlo na prskavky, které Kuba zapálil, a kamarádi si při pohledu na ně zazpívali hezkou koledu : „Štědrý večer nastal...“ (děti, zazpívejte si také tuto koledu).